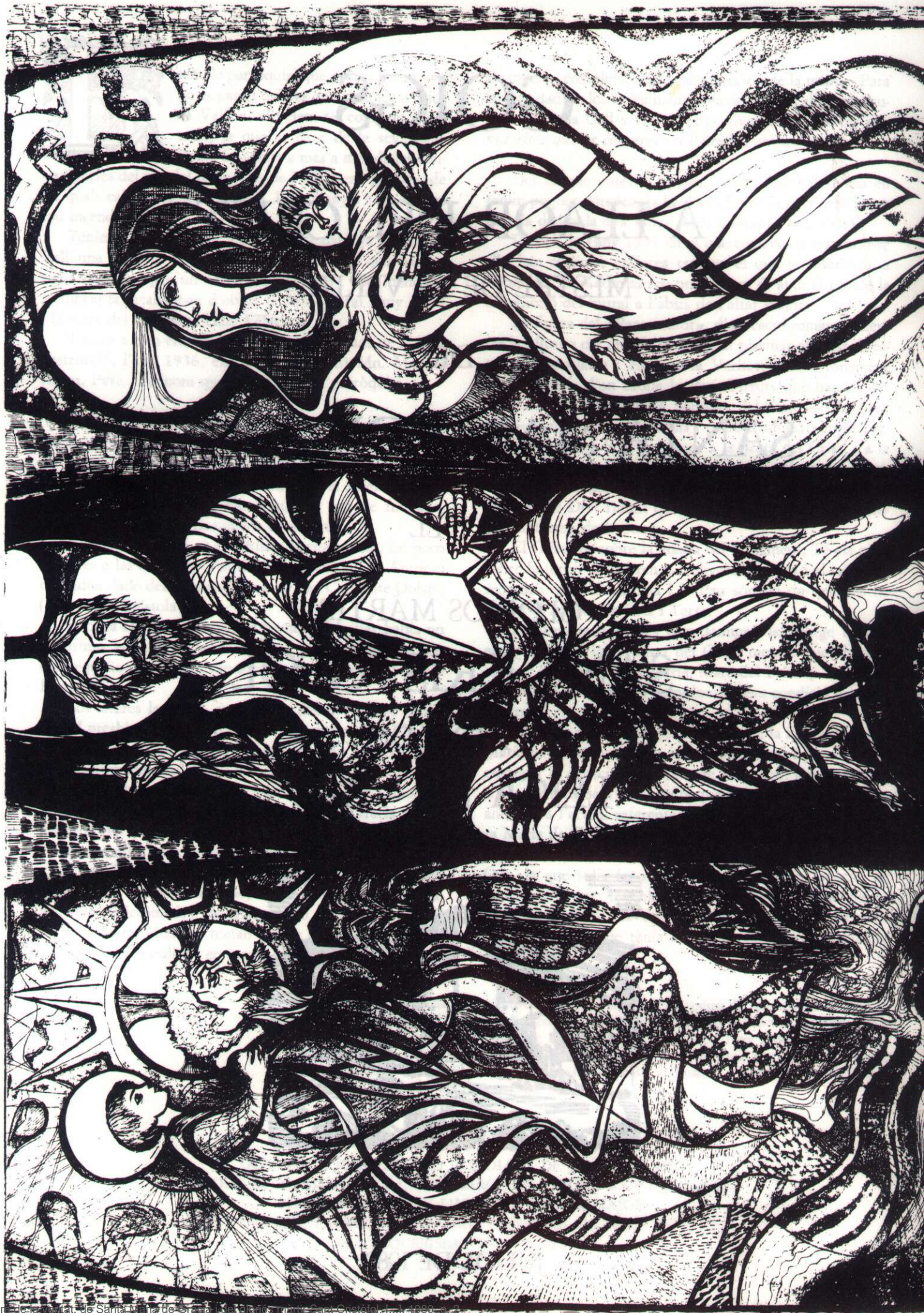

GOIGS
A LLAOR DEL CRIST
MESTRE DE LA VERITAT
DE
SANTA MARIA DE GRÀCIA
I DEL
GLORIÓS MÀRTIR
SANT CRISTÒFOL
PATRÓ DE
LLIÇÀ DE VALL

JULIOL DE 1980

GOIGS A LLAOR DELS SANTS PATRONS

LLIÇÀ DE VALL

*Puix sou llum que a l'home guia
pel camí de la veritat:
iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

Vostre poder i majestat
admirem per tot vostre entorn;
doncs tot el món que haveu creat,
és l'escambell del vostre tron:
que vostra és la senyoria
també del cel tot estrellat;
*iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

Pregó feu de la veritat
i de la Justícia els drets
vindiqueu amb severitat;
feu que sempre ens sentim atrets
per vostra amorosa crida
vers l'amor i la caritat:
*iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

Quan el llampec esquinça el cel
i ressona el tro en la vall
quan la foscor estén son vel
i el fred reclama un abrigo,
si el dolor o malaltia
a nostra llar s'han apropiat:
*iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

Per la veritat i la fe
us feu hosta del nostre cor,
dignitat que el cristià té:
ser del Crist sempre portador,
en tot lloc i cada dia!
Sant Cristòfol, Màrtir sagrat!:
*iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

Us acollí Sant Cristòfol
pensant que éreu un infantó
que passar el riu volia, sol,
però vostra gran pesantor,
del riu en la travessia,
revelà vostra dignitat:
*iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

El camí a fer és arriscat
i nosaltres incapaços
d'afrontar-lo amb serietat;
amb Jesús en vostres braços,
empareu-nos cada dia,
Sant Cristòfol, Màrtir Sagrat!:
*iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

Puix sou de la pau pregoner,
les virtuts de nostra Mare
feu que tots les puguem haver;
per ser-vos fidels des d'ara
Ella ens valgui cada dia
sostenint nostra flaquejat:
*iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

El vostre amor que és tan immens
ha volgut dar-nos per Mare
la que vostra en fou en el temps
perquè tinguem qui ens empara;
que amb Vós sigui nostra guia;
que Ella sempre ens faci costat!:
*iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

Senyora de la Gràcia,
Mare del Príncep de la Pau,
sia en vostra presència
nostre viure, fins que vulgau
dar-nos amb Vós acollida.
Per vostre amor i santedat:
*iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

*Puix sou llum que a l'home guia
pel camí de la veritat:
iHumineu nostra via
perquè obtinguem l'eternitat!*

El temple parroquial que avui contemplem no és pas el primer que s'edificà a Lliçà de Vall, ni el veiem tal com fou construït, ja que al llarg de la seva existència ha sofert a més a més de les conseqüències del pas del temps, les de les lluites i guerres, de les quals cal fer menció especial, la de l'any 1936, en que fou incendiada.

Tenim notícies de que a l'any 946 existia ja a Lliçà de Vall una església dedicada a Sant Cristòfol, que havent sigut malmesa per un terratrèmol (1508), fou menester reedificar-la, acabant-se d'obrar la nau central l'any 1669 i la torre del campanar l'any 1756.

Tocant a com era l'interior del temple abans de la seva destrucció, l'any 1936, ens ho deixà escrit Mn. Manuel Rigau, Pvre., Ecònom que fou d'aquesta parròquia:

«El Altar Mayor, es barroco de transición, de proporciones gigantescas, dorado en oro fino. En la cima del mismo hay el Padre Eterno, más abajo hay San Miguel Arcángel y más abajo la rica hornacina, dorada, con la esbelta imagen de San Cristóbal, construido, según se supone fundadamente, por un artista imaginero de Mataró.

A cada lado tenía en esculturas hornacinadas, un poco menores a las del Santo Patrón, la imagen de San Antonio de Padua (lado del Evangelio) y la de San Clemente Obispo (lado de la Epístola).

Encima las gradas de sobre la mesa del altar había un riquísimo Sagrario y Ostensorio de gran valor. El Sagrario era pequeño y artístico, capaz para el copón de la Sagrada Reserva.

Los altares laterales, en la parte del Evangelio, bajando del presbiterio, estaban situados en este orden: El altar de la Virgen del Rosario, después el de San Isidro Labrador y terminaba con el de San Sebastián. De la parte de la Epístola y en el mismo orden, venían el de San Lupo, copatrón de la parroquia, el de la Virgen de la Gracia y finalizaba el del Santo Cristo.

Todos ellos puro barroco, decorados de oro finísimo, y los retablos que rodeaban la Virgen del Rosario, con sus misterios, y los de San Lupo, con sus milagros principales, eran policromados, de gran mérito y valor.

Los altares laterales tenían capilla propia.

Un sencillo púlpito en medio de la iglesia, al lado del

Evangelio, completaba la ornamentación de la misma. Para comodidad de los fieles había bancos, dos de ellos particulares, de casa Coll y Gurri, respectivamente» (*Notes manuscrites que es conserven a l'Arxiu Parroquial*).

Del temple anterior al qual venim fent referència en tenim poques notícies. Ja hem assenyalat la pertinent a una capella dedicada a la Verge de la Gràcia (o dels Ous).

D'ençà de l'any 1939 en el que començà a restaurar-se s'hi han realitzat millores tant en el que fa referència a l'obra del local com al seu ornat, com és avui el cas de la benedicció del mural a l'absis de l'altar major.

La figura del «Pantocrator», d'evocació romànica, centra la pintura del mural. S'ha volgut plasmar el Crist, Mestre que proclama i ensenya la Veritat, com a fonament de la Justícia d'on brolla la Pau. Virtuts que han de ser la característica del cristià, portador del Crist — Christophér — sant legendari, titular i patró d'aquest temple parroquial, figurant la seva imatge a la dreta del Crist, i a la seva esquerra la imatge de Santa Maria, Mare del Crist, com a Mare del Príncep de la Pau, donant-nos-ho a entendre el Diví Infant que s'entreté jugant amb un colomí (emblema de la pau).

El Crist seu sobre la volata del firmament. Té els peus sobre la terra, on la branca d'olivera, l'espiga i el raïm ens recorden que l'Eucaristia i la Pau són un do que ens ha deixat el Senyor de Cels i Terra.

Les tonalitats blaves que dominen la imatge central ens proclamen la divinitat del Crist, mentre que els tons castany i ocre de Santa Maria, Mare del Príncep de la Pau i de Sant Cristòfol, ens recorden la seva condició humana i terrena.

El fet de que es plasmés en el tríptic la figura de Santa Maria ha estat, tant per la importància que té per a la vida cristiana la devoció a la Mare de Déu, com també per recordar que trobem documents que fan referència al temple anterior a l'actual referents a una capella dedicada a Santa Maria de Gràcia visitada i venerada per la gent de tota la rodalia. (Popularment era coneguda per la Verge dels Ous, ja que solia fer-se ofrena de caritat en espècie, en aquest cas d'ous: tots els que ponien les gallines en determinades festes i que després eran subhastats a benefici de la confraria que tenia a cura el culte de l'esmentada capella.)

Sobre la vàlua de l'artista-pintor, En *Raul Capitani Blanchart* us podem dir que nasqué a Mendoza (Argentina), a l'any 1941. Va estudiar pintura mural, dibuix i gravat a l'Escola Superior d'Arts Plàstiques de la Universitat Nacional de Cuyo. Començà a exposar a l'any 1964. D'aquesta data ençà ha conseguit nombrosos premis a Mendoza, Còrdova, Buenos Aires, Mar del Plata, Mèxic, Xile, Estats Units, República Federal d'Alemanya i també a Espanya, seleccionat en el XV Joan Miró, en la VI Biennal del Deport, etc.

GUARDEU AQUEST RECORD DEL DIA 13 DE JULIOL DE 1980
EN QUE EL SR. BISBE AUXILIAR DE BARCELONA, MONS. RAMON DAUMAL,
BENEÍ EL MURAL DE L'ABSIS DE L'ALTAR MAJOR
DE L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT CRISTÒFOL DE LLIÇA DE VALL,
DE L'ARQUEBISBAT DE BARCELONA